

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaafl@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΔ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2021	Κυριακὴ Β' Ματθαίου (Ματθ. 4,18-23) 18 Ἰουνίου 2017	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Ποῦ πνεῦμα συνεργασίας;

Στὴν παραλία τῆς λίμνης Γεννησαρέτ, ἀγαπητοί μου, περπατάει ὁ Κύριος. Καὶ ἀπὸ τὸν ἐκεῖ κόσμον τῶν ψαράδων πρόκειται νὰ ἐκλέξη τοὺς πρῶτους ἀποστόλους, ποὺ μαθητεύοντας κοντὰ του γιὰ τρία χρόνια θὰ μάθαιναν τὴν τέχνη, τὴν ἐπιστήμη ἐκείνη, ποὺ εἶνε ἡ δυσκολώτερη ἀλλὰ καὶ ἡ εὐγενέστερη ἀπ' ὅλες τὶς τέχνες καὶ τὶς ἐπιστήμες· τὴν τέχνη καὶ τὴν ἐπιστήμη τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν. Στὸ ἔργο αὐτὸ θὰ ἐξασκοῦνταν καὶ θ' ἀφωσιώνονταν ἐξ ὀλοκλήρου ὅσοι θὰ ἐκλέγονταν ἀπὸ τὸν Κύριο ὡς ἀπόστολοί του.

Καὶ τώρα ὁ Κύριος ἐκλέγει! Μὰ πόσο ἀπλῆ εἶνε ἡ διήγησι τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου γιὰ τὴν πρώτη αὐτὴ ἐκλογή καὶ κλήσι τῶν τεσσάρων μαθητῶν! Ἄς τὴν ἀκούσουμε καὶ πάλι: «Περιπατῶν (ὁ Ἰησοῦς) παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς· καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβάς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ» (Ματθ. 4,18-22).

Τί ἄραγε νὰ εἴλκυσε τόσο δυνατὰ τὸ βλέμμα τοῦ Κυρίου, ὥστε ἀπ' ὅλους τοὺς ψαράδες ποὺ ζοῦσαν καὶ ἐργάζονταν στὴ λίμνη αὐτὴ νὰ ἐκλέξη τοὺς τέσσερις αὐτοὺς ψαράδες; **Τί τὸ ἔκτακτο εἶδε σ' αὐτούς;**

«Εἶδε» ὁ Κύριος! εἶδε ὄχι τὴν ἐξωτερικὴ ἐμφάνισι καὶ τὸ φυσικὸ παρουσιαστικὸ τῶν ψαράδων αὐτῶν, ἀλλὰ τὸν πλοῦτον ποὺ ἦταν κρυμμένος μέσα στὶς καρδιές τους. «Εἶδε»

ὅτι οἱ φτωχοὶ αὐτοὶ ψαράδες ἔκλειναν μέσα στὰ στήθη τους ἓνα **ψυχικὸ μεγαλεῖο**, ποὺ μάταια θὰ τὸ ἀναζητοῦσε κανεὶς στὶς καρδιές τῶν πλουσίων τάξεων καὶ τῶν μορφωμένων κύκλων τῆς πρωτεύουσας τοῦ Ἰσραὴλ. «Εἶδε» διαμάντια, ποὺ κανεὶς δὲν θὰ μπορούσε νὰ ὑποπτευθῆ τὴν ἀξία τους, γιὰ τὴν διαμάντια αὐτὰ δὲν ἦταν τοποθετημένα σὲ στέμματα βασιλιάδων καὶ ἀρχόντων, ἀπ' ὅπου θὰ ἔλαμπαν καὶ θὰ θάμπωναν τὰ μάτια, ἀλλὰ ἦταν σκεπασμένα μὲ παχὺ στρώμα εὐτελοῦς γῆς. «Εἶδε» ἀρετὴ· ἐργατικότητα, φιλοσοργία, ὑπομονή, προθυμία, ὑπακοή, συνεργασία.

Γιὰ τὴν **συνεργασία**, τὴν ὁποία ἀναφέραμε ὡς τελευταία ἔνδειξι τῆς ἀρετῆς τῶν ἀποστόλων, θέλουμε τώρα νὰ ποῦμε ἐδῶ λίγα λόγια, ἐπιφυλασσόμενοι ν' ἀσχοληθοῦμε κάποια ἄλλη φορὰ καὶ μὲ τὶς ὑπόλοιπες ἐνδείξεις τῆς ἀρετῆς τῶν ψαράδων αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀξιώθηκαν αὐτὴ τὴν τόσο μεγάλη τιμὴ νὰ γίνουν συνεργάτες τοῦ Θεανθρώπου στὸ ἔργο τῆς σωτηρίας ψυχῶν.

Ὁ Κύριος, ἀγαπητοί μου, τὴ στιγμὴ ἐκείνη ποὺ κατέβηκε στὴν ἀκρογιαλιὰ καὶ πλησίασε πρῶτα τὸν Πέτρο καὶ τὸν Ἀνδρέα, καὶ μετὰ τὸν Ἰάκωβο καὶ τὸν Ἰωάννη, τοὺς βρῆκε νὰ ἐργάζονται· καὶ ὄχι ἀπλῶς νὰ ἐργάζονται, ἀλλὰ νὰ **συνεργάζονται**. Τί ὠραῖο τὸ θέαμα ποὺ παρουσίαζε ἡ συνεργασία τῶν ψαράδων αὐτῶν τῆς Γεννησαρέτ! Καθένας τους δὲν ἐργαζόταν ξεχωριστὰ, δὲν ἐργαζόταν μόνο γιὰ τὸν ἑαυτό του· ἐργαζόταν μαζί μὲ ἄλλους, ὁ Πέτρος μὲ τὸν Ἀνδρέα, ὁ Ἰωάννης μὲ τὸν Ἰάκωβο καὶ μὲ τὸν πατέρα τους.

Ὅλα τὰ εἶχαν μαζί. Τὴν περίφημη **κοινοκτημοσύνη**, ποὺ κατὰ τὰ νεώτερα χρόνια θὰ ἐθεωρεῖτο τόσο μεγάλη ἐπιπόνησις καὶ κατάκτησις καὶ θ' ἀποτελοῦσε τὸ ἔμβλημα καὶ τὸ καύχημα ἑνὸς ὀλοκλήρου ὑλιστικοῦ κοινωνικοῦ

συστήματος, αυτοί ήδη από τότε την είχαν καθημερινό βίωμά τους. Χωρίς να επιδεικνύονται σε κανένα και χωρίς να επαίρωνται για καμιά «προδευτικότητα», είχαν από τότε κοινά τα πάντα, όπως άλλωστε όλη η αποστολική Ἐκκλησία μετὰ τὴν Πεντηκοστή (πρβλ. Πράξ. 2,44-4,32). Οἱ ἀπλοϊκοὶ ἐκεῖνοι ψαράδες εἶχαν κοινὰ τὰ καΐκια, κοινὰ τὰ δίχτυα, κοινούς τοὺς κόπους, κοινὰ τὰ κέρδη, κοινές τις ζημιές.

Ἐνα τέτοιο εὐλογημένο σύνολο ἀδελφῶν πού συνεργάζονται ποιός δὲν τὸ ζηλεύει καὶ δὲν τὸ θαυμάζει; Τὰ ἀδέρφια αὐτὰ ἦταν συνδεδεμένα μετὰ τὸν ἱερό καὶ ἅγιο **δεσμό τῆς ἀγάπης**, ἡ ὁποία ὅπου ὑπάρχει ἐνώνει τοὺς ἀνθρώπους σὲ συνεργασία γιὰ τὸ καλὸ καὶ τῶν ἰδίων καὶ ὅλης τῆς κοινωνίας.

* * *

Ἡ σημερινὴ κοινωνία ἔχει ἄραγε νὰ μᾶς παρουσιάσει τέτοια **θεάματα συνεργασίας**; Καὶ τί; ἔὰν ὁ Θεάνθρωπος ἔφερνε πάλι τὰ βήματά του στὴ Γῆ, ὅπως τότε πού περπατοῦσε «*παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας*» (Ματθ. 4,14), θ' ἀναπαυόταν ἄραγε τὸ βλέμμα του καὶ ἡ ἀγία καρδιά του σὲ θεάματα ἀδελφικῆς συνεργασίας οἰκογενειῶν, κοινωνικῶν τάξεων καὶ ἐθνῶν; Ἀλλοίμονο! Θεάμα ὄχι συνεργασίας, ἀλλὰ «**πύργο Βαβέλ**» βλέπει σήμερα ὁ Κύριος νὰ ὑψώνεται στὴν ἀνθρωπότητα. Ἀπὸ ποῦ ν' ἀρχίσουμε;

Ἄς ἀρχίσουμε ἀπὸ τὴν **Ἁγία Γῆ**, τὴν Παλαιστίνη. Τί βλέπουμε ἐκεῖ; Ὅχι πνεῦμα συνεργασίας, ἀλλὰ πνεῦμα ἀλληλοεξοντώσεως μεταξὺ τῶν δύο λαῶν, τῶν Ἑβραίων καὶ τῶν Ἀράβων· τὰ δύο αὐτὰ ἔθνη, ἐνῶ θὰ μπορούσαν νὰ συνεργασθοῦν καὶ νὰ συζήσουν εὐτυχημένα σὰν ἀδελφοί, τώρα συμπλέκονται καὶ τὸ ἓνα ἀπ' αὐτὰ ζητάει νὰ ἐκτοπίσει τὸ ἄλλο.

Ἀλλὰ τὸ θέαμα τῆς Παλαιστίνης εἶνε μικρὸ μπροστὰ στὸ ἄλλο ἐκεῖνο θέαμα πού παρουσιάζει σήμερα ὀλόκληρη **ἡ ἀνθρωπότητα**, ἡ ὁποία, ἐπειδὴ ἀκριβῶς λείπει τὸ πνεῦμα τῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν διαφόρων λαῶν, κινδυνεύει νὰ διαιρεθῆ σὲ δύο παρατάξεις πού σὰν ἄγρια θηρία θ' ἀλληλοσπαράσσονται μέσα στὸ ἀπαίσιο θέατρο τοῦ σατανᾶ, τὸ θέατρο τοῦ μίσους. Ἐνῶ, ἐὰν τὰ ἔθνη καὶ οἱ λαοὶ ἦταν ἀναμεταξύ τους συνδεδεμένοι μετὰ τὴ δύναμι τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, θὰ μπορούσαν ἄριστα νὰ συνεργασθοῦν καὶ νὰ βροῦν ἀπὸ κοινοῦ πολλὰ μέσα γιὰ τὴν κοινὴ εὐτυχία.

Ἀλλὰ μήπως τὸ πνεῦμα τῆς συνεργασίας τὸ συναντοῦμε τουλάχιστον **στοὺς κόλπους**

τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου; Δυστυχῶς καὶ ὁ χῶρος αὐτὸς ἐμφανίζεται κομματιασμένος. Ὁ χριστιανικὸς κόσμος, λόγῳ τῶν αἰρέσεων πού παρουσιάστηκαν, ἔχει διαιρεθῆ σὲ διάφορα δόγματα, καθένα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ρίχνει μόνο του τὰ δίχτυα καὶ ἐργάζεται προσηλυτιστικὰ εἰς βάρος τῆς μόνης Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ὁρθοδοξίας, γιὰ δική του ἀποκλειστικὰ πρόοδο καὶ δόξα. Γνωστοὶ δὲ εἶνε καὶ οἱ φρικαλέοι θρησκευτικοὶ πόλεμοι στὴν Εὐρώπη μεταξὺ παπισμοῦ καὶ προτεστάντι-μοῦ.

Ἄλλὰ γιατί μιλάμε γιὰ συνεργασία ὀλοκλήρου τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου, ὅταν τὸ πνεῦμα τῆς συνεργασίας λείπει δυστυχῶς καὶ ἀπὸ τις τάξεις τῆς μιᾶς καὶ μόνης ἀληθινῆς Ἐκκλησίας; **Νά ἡ Αὐτοκέφαλος Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία**. Ἐρωτῶ· οἱ ποιμένες καὶ διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας μας μιμοῦνται τὸ παράδειγμα τῶν τεσσάρων ἀλιέων τῆς Γεννησαρέτ; Συνεργάζονται ἀδελφικά; Ρίχνουν συστηματικὰ τὰ δίχτυα τους στὴν Ἑλληνικὴ κοινωνία; Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἐνὸς εἶνε ἡ χαρὰ τοῦ ἄλλου; Σπεύδει ὁ ἓνας νὰ βοηθήσει τὸν ἄλλο; Συσκέπτονται μετὰ πνεῦμα ἀδελφικῆς ἀγάπης πῶς νὰ κατάρτισουν τελειότερα τὰ ἀποστολικά τους δίχτυα; **Νά ἐρωτήματα**, στὰ ὁποῖα, ἐὰν μοῦ ἐπιτρεπόταν, οἱ ἀπαντήσεις θὰ ἦταν θλιβερές, θλιβερώτατες. Διότι «**μέγα τὸ περὶ ἡμᾶς**» **χάος** στὰ τῆς διοικούσης Ἐκκλησίας. Καὶ ἐὰν τὰ ἐκκλησιαστικὰ ὄργανα δὲν συνεργάζονται γιὰ τὴν εὐδόωσι τοῦ κοινοῦ σκοποῦ τῆς Ἐκκλησίας, πῶς θὰ τολμήσουμε νὰ διδάξουμε καὶ νὰ ζητήσουμε ἀπὸ τις κοινωνικὲς τάξεις, ἀπὸ τοὺς κοσμικοὺς ἄρχοντες καὶ ἀπὸ τὰ ἀλλόδοξα καὶ ἀλλόθρησκα ἔθνη τὴν ὁμόνοια, τὴν ἀγάπη, τὴν συνεργασία; Ἀλλοίμονο! Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ θὰ ἔπρεπε πρώτη αὐτὴ νὰ δίνη στοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου τὸ παράδειγμα τῆς ἀδελφικῆς συνεργασίας...

* * *

Ἄλλ' ἄς σιωπήσουμε! Ἄς ὑψώσουμε καλύτερα τὸ νοῦ καὶ τὴν καρδιά μας πρὸς τὰ Ἄνω. Ἄς παρακαλέσουμε τὸν Κύριο, **νὰ καταλύσει τοὺς πύργους τῆς Βαβέλ** καὶ νὰ ἐμφυσηση στοὺς διοικοῦντας τοὺς λαοὺς καὶ τὴν Ἐκκλησία του τὸ πνεῦμα ἐκεῖνο τῆς συνεργασίας, τὸ ὁποῖο τόσο καλὰ εἶχαν συλλάβει καὶ ἐφαρμόσει οἱ τέσσερις ἀγράμματοι ἀλιεῖς τῆς Γαλιλαίας, ἀλλὰ τόσο ἔχει λησμονήσει ἡ καυχωμένη γιὰ σοφία καὶ δύναμι καὶ πλοῦτο σύγχρονη ἀνθρωπότης.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**